ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1889 ΑΡ. 234.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου . Σελ. 8.
Ἐν τοῖς χωρίοις » 6.
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ. . . . . » 10.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ χάνι τοῦ κ. Πέτρου χ'' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 89.

Σταῦρος Ματεΐδης.

ΠΟΥ ΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΣΑΣ;

Μόνη σήμερον ἐγκαθιδρυθεῖσα ἐν Κύπρῳ Ἀρχή, νόμιμος, ὡς μὴ ἰσχύοντος κατ' αὐτῆς οὐδενὸς νόμου καὶ ἰσχυρὰ ὡς μὴ ἀνατρεπομένη ὑφ' οὐδενὸς τοιούτου, πρὸ τῆς ὁποίας κλίνουν τὸν αὐχένα ταπεινῶς καὶ τῆς ὁποίας τὴν δύναμιν αἰσθάνονται καὶ Κυβερνῆται καὶ ἄρχοντες, μόνη Κυβέρνησις σήμερον πανίσχυρος καὶ μοναρχική, ἡ ἀπόλυτον ἐξουσίαν κεκτημένη ἐπὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων, εἶνε οἱ κακοῦργοι, οἱ ζωοκλέπται, οἱ δενδροξέσται. Τίς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ καὶ τίς ἐτόλμα νὰ προΐδῃ καὶ προείπῃ ὅτι ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Μ. Βρεττανίας θὰ κατῆντα ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἔρμαιον τῶν ληστῶν καὶ τῶν κακούργων χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ἀνόητος; Καὶ ὅμως ἰδοὺ ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία κυρίως τῶν κατοίκων εὑρίσκονται εἰς προβληματικὴν ἀσφάλειαν, ἡ ἀθλιότης τῆς καταστάσεως κατήντησεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον πλέον, καὶ οἱ χωρικοὶ εὑρίσκονται εἰς σημεῖον ἀπελπισίας.

Μυθώδεις καὶ ἀπίστευτοι καταντοῦν ὅσαι καθ' ἑκάστην συμβαίνουν ἐν τῇ νήσῳ καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λεμησσοῦ καὶ τῷ διαμερίσματι Αὐδήμου ζωοκλοπαί. Δὲν ἔμενεν ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου νὰ μὴ ἐκλάπησαν δὶς καὶ τρὶς τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα τότε μόνον εὑρίσκει ἀφοῦ πληρώσῃ, ἐὰν ἔχῃ, βαρέα λύτρα. Πλεῖστα τούτων ἐπιβιβάζονται εἰς πλοῖα εἰς ἀπόκεντρόν τι μέρος καὶ ταξειδεύουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χωρὶς νὰ γείνηται τοῦτο γνωστὸν καὶ νὰ καταδιώκωνται. Κατήντησαν οἱ χωρικοὶ νὰ κλειδόνωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των τὰ ζῶα διὰ νὰ τὰ προφυλάξωσι. Δὲν δύνανται νὰ τὰ ἀφήσουν οὐδὲ στιγμὴν νὰ νέμωνται ὡς συνήθως εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ κοιλάδας, ὧν ὁ χόρτος διὰ τοῦτο μένει ἀνέπαφος. Αἱ ἀποξέσεις δένδρων, τὸ νέον τοῦτο τρομερὸν μέσον ἐκδικήσεως κατ' ἐκείνων οἵτινες τολμῶσι νὰ ἐκστομίσωσι καὶ μίαν μόνην λέξιν κατὰ τῶν κλεπτῶν, κατήντησαν τόσον συνήθεις, ὥστε οὐδεὶς τολμᾷ νὰ φυτεύσῃ ἢ νὰ περιποιηθῇ δένδρον. Οἱ κακοῦργοι τοσοῦτον ἐθρασύνθησαν, ὥστε εἰς τὸν ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο χωρίον μέλλοντα νὰ μεταβῇ, ἐπέρχεται δὶς καὶ τρὶς ἡ ἰδέα ἐξομολογήσεως καὶ κοινωνίας. Εἶνε λοιπὸν κατάστασις αὐτή; Ποῦ λοιπὸν ἡ διοίκησις τοῦ τόπου τούτου, ποῖον τὸ ἔργον της, ποῦ οἱ ποινικοὶ νόμοι της;

Ἀπορίας ἄξιον εἶνε ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ εἰσέτι λίαν κατεπείγουσαν τὴν λῆψιν ἐκτάκτων καὶ δραστηρίων μέτρων καὶ ἐξακολουθεῖ θεωμένη ἀπαθῶς τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ ἐλπίζουσα βελτίωσιν ἐκ τῶν διὰ καστηρίων μόνον, ἐκ τῶν ποινικῶν καταδιώξεων καὶ ἐκ τῶν τιμωριῶν, αἵτινες σχεδὸν πάντοτε ἐπιβάλλονται εἰς μόνους τοὺς μὴ ἱκανῶς ἐξησκημένους εἰς τὸ ἐπάγγελμα, ἢ ἀναμένουσα τὴν ἐπέμβασιν τῆς Θείας Προνοίας.

Τὸ ἄριστον καθ' ἡμᾶς μέσον, ὅπερ ἐκθύμως ὑπεστηρίξαμεν ἀνέκαθεν, ἡ εἰς διάφορα δηλονότι μέρη σύστασις ἀστυνομικῶν σταθμῶν, ἐφαρμοσθὲν πέρυσιν ἐπί τινα καιρὸν εἰς διαμέρισμά τι τῆς Πάφου, τὸ μᾶλλον λυμαινόμενον ὑπὸ ληστῶν καὶ κακούργων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱκανωτάτου κ. Ὄγγλεϋ, ἐπέφερε θαυμάσιον ἀποτέλεσμα. Ἀπὸ πολλῶν χωρίων μιᾶς ἐκτεταμένης ἐκεῖ περιφερείας καθησύχασαν ὡς διὰ ῥαβδοῦ καὶ ἐγκλήματα καὶ κακουργήματα. Οἱ φιλήσυχοι κάτοικοι τῶν χωρίων ἐκείνων μακαρίζουσι σήμερον τοὺς ὀλίγους ἐκείνους μῆνας καθ' οὓς ὁ δραστηριώτατος κ. Ὄγγλεϋ μετά τινος σώματος ζαπτιέδων ἐφρούρει τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν. Εἰρηνικωτέραν ζωὴν ἐκείνης δὲν ἐνθυμοῦνται. Καὶ ὅμως ἀντὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τοῦτο καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, κατηργήθη, ἀπαλλαγέντος καὶ τοῦ κ. Ὄγγλεϋ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας. Ἀρκετῆς λοιπὸν ἡσυχίας ἀπέλαυσαν οἱ δυστυχεῖς τῶν μερῶν ἐκείνων κάτοικοι, διὰ νὰ ἔχωσι νὰ δαπανῶσιν ἤδη ἀφειδῶς.

Ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸν λαὸν εἶνε ἔμπορος καὶ ὁ λαὸς ἀγοραστής. Πωλεῖ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν λαὸν τὴν περιφρούρησιν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας του, τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ ὁ λαὸς καταβάλλει τὸ τίμημα τούτων, τὸν φόρον. Ἐν Κύπρῳ τὸ τίμημα καταβάλλεται ἀδιακόπως μέχρις ὀβολοῦ προπληρωτέον καὶ εἰς ὑψηλὴν τιμήν, διότι τὸ ἐμπόρευμα λέγεται ὅτι εἶνε ἀγγλικῆς κατασκευῆς καί, ἀντὶ νὰ τυγχάνῃ ὁ ἀγοραστὴς καὶ χάριτός τινος, περισσεύματός τινος, ἐκπτώσεώς τινος τόσα τοῖς ἑκατόν, καθυστερεῖ καθ' ὁλοκληρίαν καὶ αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα.

Ὑπῆρχον, ἔγειναν καὶ ἐξακολουθοῦσι γινόμενοι καθ' ἑκάστην νέοι νόμοι· πρὸς τίνα σκοπόν; πρὸς εὐνομίαν, τάξιν, ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν. Ἀλλ' ὁ λαβύρινθος ὅλος ἐκεῖνος τῆς νομοθεσίας συντελεῖ μόνον εἰς τὸ νὰ περικλείῃ καὶ περιορίζῃ τοὺς ἡσύχους καὶ τιμίους, παρ' οἷς καὶ μόνοις ἔχει ἰσχὺν καὶ πέρασιν, παρ' οἷς καὶ μόνοις τυγχάνει σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως. Περικλείει μόνον καὶ φράττει τὴν ἔξοδον τῶν ἀθώων νέων καὶ νεανίδων καὶ ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Μινώταυρον.

Ὑπῆρχον, ἔγειναν καὶ νέαι σχεδιάζεται νὰ γείνωσι φυλακαί· πρὸς τίνα σκοπόν; πρὸς περιορισμὸν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἀτάκτων, τῶν λυμαινομένων τὸ ἀγαθὸν ποίμνιον λύκων. Ἀλλ' ἐν αὐταῖς κατακρατοῦνται τὰ πρόβατα, διότι τὸ μὲν ἐπήδησε καὶ ἔπαιξε καὶ διότι τὸ δὲ ἐχόρευσε καὶ ἠθύμησεν, οἱ δὲ λύκοι ἀφίνονται νὰ διαιτῶνται ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐκεῖ ἔνθα τοῖς ἀρέσκει καὶ ἐκεῖ ὅθεν ἀνενοχλήτως δύνανται νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἔργον των.

Ποῦ λοιπὸν ἡ ἰσχύς σας; ποῦ τὰ διάφορα νομοθετήματά σας; ποῦ οἱ ποινικοὶ νόμοι σας;

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.

Τῇ « Σάλπιγγι ».

Λήγει ἤδη τὸ σχολικὸν ἔτος καὶ ἡ ἀπειράριθμος τῶν διδασκάλων χορεία κινητοποιεῖται, πρὸς ἀποδίωξιν τῆς νάρκης καὶ τῆς ὀσταλγίας, πρὸς ἀπόλαυσιν μικρᾶς ἐλευθερίας, πρὸς ἀπόκτησιν ὑγιείας καὶ εὐεξίας, καὶ πρὸς . . . . θεσιθηρίαν. Τὸ ἀεὶ τ' αὐτὰ πράττειν ῥᾴδιον ἐζ παρὰ τοῖς διδασκάλοις, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ μένειν εἶνε λίαν χα-

λεπὸν παρὰ πολλοῖς τούτων. Χωρίου μεταλλαγέντος τὰ χωρία γλυκέα, καὶ ἄρχεται λοιπὸν ἡ μετανάσευσις, ὡς ἡ γενικὴ ἐκείνη μετακομιδὴ τῶν Ἀθηναίων καθ' ἕκαστον Σεπτέμβριον καθ' ὃν ὁ μὴ εἰδὼς νομίζει τὴν πόλιν ὅλην ἐκφεύγουσαν τῆς πόλεως. Δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι ἡ παιδεία περιφέρεται κατὰ τοὺς δύο τούτους μῆνας ἐν Κύπρῳ, λίαν σοβαρῶς, ζητοῦσα ἀνάπαυσιν εἰς ἄλλα νέα ἀνάκλιντρα.

Καὶ ἄρχεται λοιπὸν ὑφ' ἑκάστου διδασκάλου νέα ἐκλογὴ νέου χωρίου, τοῦ μὲν ἀρεσκομένου πλειότερον εἰς ἄλλο καὶ τοῦ δὲ καταστάντος μισητοῦ εἰς τοῦτο καὶ τῶν πλείστων ἐπιθυμούντων τὰ παχυμισθότερα, καὶ πολλῶν ἐκλιπαρούντων τὴν τοῦ ἄλλου θέσιν ἀντὶ μικροτέρου μισθοῦ καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐπιτυγχανόντων τῶν τελευταίων, διότι παρὰ τοῖς ἀμαθέσι καὶ ἀπαιδεύτοις, παρ' οἷς οὔτε ἡ ἱκανότης νοεῖται καὶ ἐκτιμᾶται οὔτε ἡ ὑπηρεσία κρίνεται, αἱ τοιαῦται θέσεις δύνανται νὰ τίθωνται εἰς μειοδοσίαν καὶ θὰ ἐπιτυγχάνῃ πάντοτε ὁ μὲ ὀλιγώτερον μισθὸν δεχόμενος αὐτάς.

Κίνησις λοιπὸν τρομερά, σεισμοὶ καὶ κλονισμοὶ τῆς παιδείας κατ' αὐτάς, ἥτις ἀφειδῶς χυθεῖσα ἐκ τῶν οὐρανίων δωμάτων, οὐχὶ διὰ πλειοδοσίας ἀλλὰ διὰ μειοδοσίας διανέμεται τῇ εὐτυχεῖ τοῦ Ζήνωνος καὶ Εὐαγόρου πατρίδι. πλουσία δ' οὖσα καὶ ἄρθονος οὐδ' ἐπισκοπῆς δεῖται παρὰ τῶν ἁρμοδίων. ἀλλ' ἀφίεται μόνη νὰ καταλάβῃ ὡς ὁ ἀὴρ πάντα κενὸν χῶρον καὶ πᾶσαν κενὴν ..... κεφαλήν. «Πολλοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον τῶν πατέρων προβαίνουσι φιλαργυρίας ἅμα καὶ μισοτεχνίας, ὥσθ' ἵνα μὴ πλείονα μισθὸν τελέσειαν, ἀνθρώπους τοῦ μηδενὸς τιμίους αἱροῦνται τοῖς τέκνοις παιδευτὰς, εὖωνον ἀμαθίαν διώκοντες».

Χ.

ΣΟΛΕΑ.

Ἀξιότ. κ. Συντ. τῆς «Σάλπιγγος»

Ἡ κατὰ τὴν βόρειον κλιτὺν τοῦ Ὀλύμπου ἐκτεινομένη κοιλὰς τῶν Σόλων ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐφημίζετο διά τε τὴν φυσικὴν αὐτῆς καλλονὴν καὶ τὴν γονιμότητα τοῦ ἐδάφους της. Ἀναδιφῶν τις τὰς ὀλίγας σελίδας τῶν ἱστοριῶν ἡμῶν ἀδύνατον νὰ μὴ σχηματίσῃ σαθρὰν γνώμην περὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς περιρρύτου ταύτης κοιλάδος, ἀναλογιζόμενος τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα ἡ πλουσία φύσις ἐφιλοδώρησεν αὐτῇ. Ἐπὶ τῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν λόφων εὔσκιοι πεῦκαι σείουσιν ὑπερηφάνως τοὺς ἀειθαλεῖς αὐτῶν κλῶνας, πληθύσμιος ἐλαιῶν καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων ποικίλλει τὸ κλιμακηδὸν ἀνυψούμενον ἔδαφος, ὁ δὲ ἀνεξάντλητος καὶ εὐεργετικὸς Κάρης διασχίζων ἀνὰ μέσον τὰς λιπαρὰς ἐκείνας γαίας ἀρδεύει αὐτὰς ἀφειδῶς. Καὶ ὅμως μετὰ τοσαῦτα δῶρα, ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῆς μαγευτικῆς κοιλάδος κατάστασιν δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ περιορίσωμεν τὰ αἰσθήματα ἡμῶν καὶ νὰ μὴ ἀφήσωμεν νὰ ῥάνῃ τὸ ἐπίζηλον τοῦτο ἔδαφος ἓν τρυφερὸν δάκρυ. Ὅσην μεγαλοπρέπειαν, ζωηρότητα καὶ ἁρμονίαν παρατηροῦμεν εἰς τὴν θάλλουσαν φύσιν, τόσην σύγχυσιν, ἀτονίαν καὶ περισολὴν καθορῶμεν ἐπὶ τοῦ βίου τῶν κατοίκων.

Ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τῶν Ἄγγλων ὑπὸ φυσικὴν ἄποψιν τὸ διαμέρισμα τῆς Σολέας ἐκαλλύνθη, ἐπαγρύπνως περιφρουρουμένων τῶν πέριξ δασῶν, ἀλλ' ὑπὸ οἰκονομικὴν περιῆλθεν εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον τῆς ἐλεεινότητος. Ὁ βίαιος καὶ σκληρὸς τρόπος τῆς εἰσπράξεως, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις ἠνάγκασε τοὺς γεωργοὺς νὰ ὑποκύψωσιν εἰς ὑπέρογκα χρέη, οἱ βαρεῖς κτηματικοὶ φόροι ὡς καὶ τὸ πλημμελὲς καὶ ἐπιζήμιον ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως, ἐπήνεγκον τὸν παντελῆ ὄλεθρον. Μυριάκις οἱ κάτοικοι ἐξέθεσαν τὰ δίκαια παράπονά των πρὸς τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν, αὕτη δὲ εἰς τὰς ἀβρόφρονας ἀπαντήσεις της ἐπιτάττει ἐσαεὶ καρτερίαν, ἐπιλέγουσα ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη τὰ προτεινόμενα ἐπασχολοῦσι τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκ τούτου ἐλπίσωμεν.

Διατί ὅμως τῶν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν νὰ ὀλιγωρῶμεν; Τὸ διαμέρισμα τῆς Σολέας ἀφ' ἱκανῶν ἤδη χρόνων ἐθεωρεῖτο λίαν φιλομαθές, μεγάλην δὲ πρό τινος κατέδειξε σπουδὴν εἰς τὴν σύστασιν σχολείων, εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸ ἐλάχιστον χωρίον ἵδρυσε τοιοῦτον, ἀλλὰ δυσυχῶς ἡ φιλομουσία τῶν κατοίκων κατέρρευσε μετὰ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καχεξίας. Τὰ πλεῖστα τῶν σχολείων, ἢ ἔκλεισαν τὰς θύρας, ἢ εὑρίσκοντι πνευσιῶντα, τὸ δὲ τῆς πρωτευούσης Εὐρύχου δὲν ἀποφέρει οἵους δικαιοῦταί τις νὰ προσδοκᾷ καρπούς. Οὐδόλως περιποιεῖ τιμὴν τοῖς ἐν Εὐρύχου ἡ ἀδιαφορία αὕτη πρὸς τὰ κοινοτικά, ἡ καλὴ τῶν ὁποίων λειτουργία οὐ μόνον αὐτοῖς θὰ ὠφέλει, ἀλλὰ καὶ τὸν ζῆλον τῶν πλησιοχώρων θὰ ἤγειρε. Πρὸ διετίας διετηρεῖτο ἐνταῦθα καὶ παρθεναγωγεῖον, εἰς ὃ 20 ἀγγλ: λίραι ἐχορηγοῦντο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καλυπτούσαι σχεδὸν τὸν μισθὸν τῆς διδασκάλου, καὶ ὅμως ἄγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν κατηργήθη ἀπαρατηρήτως. Πρὸς δὲ ὑπῆρχεν ἀναγνωστήριον, ἐξ οὗ μεγάλας τῷ ὄντι ὠφελείας εἶχον, πλείονας τῶν 50 συνδρομητῶν ἀριθμοῦν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν παρῆλθεν ἔτος καὶ διελύθη.

Ταῦτα πάντα δὲν χαρακτηρίζουσι λαὸν ἐπιζητοῦντα τὴν προαγωγὴν καὶ εὐδαιμονίαν του, οὐδ' ἐπισφραγίζουσι τὴν ἔφεσιν ἣν ἑκάστοτε δεικνύομεν πρὸς τὴν πρόοδον ἡμῶν.

Ἐν Σολέᾳ 27 Ἰουνίου 1889.

Εἷς παρατηρητής.

—:§:—

Διὰ τὴν «Σάλπιγγά» μας.

Δὲν ξεύρεις μὲ πόσην λαχτάραν καὶ μὲ πόσην ὄρεξιν κουβαλιούμεθα ς' τὸν γύρον τοῦ δασκάλου μας, 'σὰν κολλοὶ ς' τὸ πτῶμα, νὰ διαβάσῃ τὴν «Σάλπιγγά» μας ὁσάκις τὴν λάβομεν γιὰ ν' ἀκούσωμεν ταῖς προκοπάδες ποὖκαμεν ἡ πρεσβεία μας. Μὰ ἕως τώρα βλέπομεν μόνον πολλὰς διασκεδάσεις, μεγάλας τιμὰς καὶ καλὰ φαγητά. Προσπαθοῦν φαίνεται οἱ Ἐγλέζοι νὰ μᾶς τοὺς χορτάσουν καλὰ μ' αὐτὰ ὅλα καὶ νὰ μᾶς τοὺς στείλουν μὲ 5—6 ὀκάδας βάρος παραπάνω εἰς τὸν καθένα, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὲ εὔκαιρην τὴν τζέπην καὶ μ' εὔκαιρα τὰ χέρια.

Μὲ τὰ φαγητὰ καὶ μὲ τὰ καρναβαλάτα φορέματα ποῦ τοὺς ἐφόρεσαν, οὔτε ἡ κοιλιά μας σταματᾶ τὸν ταμπουρᾶ, οὔτε τὸ ζιμποῦνι καὶ τὸ βρακί μας κλείουν τὸ στόμα των. Ἐγὼ, ὅταν ἔγειναν ἐκεῖνα τὰ συλλαλητήρια, κατέβηκα εἰς τὴν Λεμησσὸν μὲ μίαν ποδῆναν καὶ ὡρκίσθηκα εἰς τοὺς ἁγ. Ἀναργύρους νὰ μὴ τὴν ἀλλάξω ἕως οὗ νὰ δῶ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ οἱ Θαυματουργοὶ αὐτοὶ,—μεγάλον τ' ὄνομά τους,—ὄχι μόνον μ' ἐβοήθησαν νὰ φυλάξω τὸν ὅρκον μου, ἀλλὰ ἔκαμαν ὥστε ἀπὸ μιὰ, σωστὴ πάνω κάτω, νὰ μείνῃ μισὴ τώρα καὶ περιμένω μὲ τὸν κοσκινόβρακον γειτονά μου ἢ νὰ γείνωμεν Ἀδάμηδες—πρὶν τοὺς καταβῇ ἡ ὄρεξις τοῦ πεπονιοῦ,—(δὲν ξεύρω ἂν ἦτο πεπόνι ἢ ἄλλο τι ποῦ ἐπεθύμησαν) καὶ ν' ἀρχίσωμεν περιηγήσεις σὰν λόρδοι, ἢ ..... ν' ἀλλάξωμεν τὴν παποῦτσαν καὶ νἀνδυθοῦμεν μὲ τὰ φύλλα τῆς συκιᾶς ποῦ Θὰ μᾶς φέρουν μαζῆ των. Τὰ μεγάλα ἐκεῖνα τραπέζια ποῦ τοὺς ἔκαμαν τὰ ἐστόλιζαν ἐκεῖ αἱ βασιλικαὶ μουσικαὶ καὶ ἀπ' ἐδῶ ἐκράτει τὸ ἴσον ἡ δουλικὴ καρδιά μας.

Τέλος πάντων, αὐτὰ ὅλα νὰ δοῦμεν ποῦ Θὰ ξεσπάσουν καὶ ποῦ Θὰ τελειώσουν· ἀρά γε Θὰ μείνῃ μόνον ἡ γλύκα των εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους μας κ' ἡμεῖς νὰ κλαίωμεν καὶ τοὺς ππαράδες ποῦ ξωδιάσαμεν, ἢ Θ' ἀλλάξῃ ἡ μαύρη τύχη μας πρὶν ππέσουν οἱ τίτσιροι τοῖχοί μας.

«Μισοπόδηνος.»

ΔΙΑΦΘΟΡΑ.

Μᾶς ἐπεσκέφθησαν οἱ καύσωνες ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλειότητί των. Δὲν τολμᾷ τις νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του.

* * *

Αὔριον ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Καθολικῆς.

* * *

Συνεπείᾳ τῶν ἐν Βάδου Χάλφα ταραχῶν, ἥμισυ τάγμα ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐκ Μελίτης μεταβαίνει εἰς Αἴγυπτον, ὡς καὶ ὁλόκληρον τὸ ἐνταῦθα σταθμεῦον, ὅπερ ἀναχωρεῖ προσεχῶς ὡς λέγεται.

* * *

Προσεχῶς παρασταθήσεται ἐν τῇ αὐλῇ τῆς λέσχης «Ἑνώσεως» τὸ λαμπρὸν, περιπετειῶδες, συγκινητικώτατον καὶ διδακτικώτατον δρᾶμα «Ὁ ταχυδακτυλουργὸς» καὶ ἡ ἀστειοτάτη, εὐφυεστάτη καὶ πλήρης ἀττικοῦ ἅλατος Κωμῳδία «Γάμος ἄνευ νύμφης» τοῦ κ. Ῥαγκαβῆ. Ἡ ἐπιτυχία προμηνύεται λαμπρὰ, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ κοινὸν Θ' ἀπέλθῃ λίαν εὐχαριστημένον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Αὔριον Κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἡ Ἐφορία τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς πόλεως καταστημάτων δίδει λόγον τῶν πράξεών της ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου. Εἰς τὴν λογοδοσίαν ταύτην, ὅλως ἐξαιρετικὴν ἐφέτος, διότι περὶ πολλῶν σπουδαίων ζητημάτων γενήσεται σκέψις ἀφορώντων τὴν ἐν τῷ μέλλοντι συντήρησιν τῶν σχολείων, ἐλπίζεται ὅτι θὰ παρευρεθῶσιν οἵ τε συντελεσταὶ τῶν σχολείων καὶ σύμπαντες οἱ πολῖται, οἱ τὰ καλὰ τῆς παιδείας συναισθανόμενοι καὶ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν σχολείων ἐνδιαφερόμενοι.

Ἐπίσης τὴν 4 μ. μ. ὥραν, αὔριον ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ, δώσει λόγον τῶν πράξεών της καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν 2 Ἐκκλησιῶν, μεθ' ἃ εἰς νέαν ἐκλογὴν τοιαύτης θὰ προβῶσι κατὰ τὸ σύνηθες οἱ παρευρεθησόμενοι.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω, ὅτι ἀπὸ τῆς 10]22 Ἰουλίου ἀνοίγω ἰδιωτικὸν σχολεῖον προσωρινῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς διμήνου διακοπῆς τῶν μαθημάτων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ παρ' ἡμῖν Ἑλληνικοῦ Σχολείου, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται πᾶς τις ἀντὶ μηνιαί-

ου μηθοῦ 4 σεληνίων νὰ ἐξαποστέλλῃ τὸ τέκνον του. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπω, ὅτι ἡ ἵδρυσις τοιούτων προσωρινῶν ἰδιωτικῶν σχολείων κατὰ τὸ διάστημα τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων εἶναι οὐ μόνον ἀναγκαιοτάτη ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ὠφελιμωτάτη, ὅταν γίνεται ὑπὸ διδασκάλου ἔχοντος ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν δυνάμεων καὶ ἀδυναμιῶν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ καθ' ἕκαστον μαθήματα καὶ ἑπομένως δυναμένου νὰ προγυμνάσῃ αὐτοὺς προσηκόντως.

Διὰ τοὺς ἀπόρους γίνεται συγκατάβασις.

Ὁ διδάσκαλος

Ἀρ. Κ. Πηλαβάκης.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 8]20 Ἰουλίου 89.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

1 Ὁ Μ. Ἀρμοστὴς διώρισε μέλη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως Ἀμμοχώστου τοὺς κ. κ. Χρισόστομον Λοΐζου, Βικέντιον Φέννεχ καὶ Χασὰν Χαμὴδ ἐφέρδην ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρώτου.

—Κακουργιοδικεῖα συγκροτηθήσονται.

Εἰς Πάφον	24	Ὀκτωβρ.	89.
Εἰς Λεμησσὸν	4	Νοεμβρ.	»
Εἰς Λάρνακα	13	»	»
Εἰς Ἀμμόχωστον	18	»	»
Εἰς Λευκωσίαν	2	Δεκεμβρ.	»

—Ἐπιτρέπει ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐξαγωγὴν ἅλατος ἐκ Λάρνακος μέχρι τοῦ ποσοῦ 2,000 τόννων, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους. 1. Πᾶν πλοῖον ὅπερ θὰ ἀγοράζῃ ἅλας δὲν πρέπει νὰ εἶνε χωρητικότητος κάτω τῶν 250 τόννων. 2. Τὸ ποσὸν πρέπει νὰ παραλαμβάνηται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ τελωνοφύλακος. Ὅσον ἅλας δὲν μετακομισθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρέπει νὰ ἐπιστρέφηται καὶ παραδίδηται ἀμέσως εἰς τὰς ἀποθήκας ἐπὶ ποινῇ προσθέτου τιμῆς 30 παρ. ἡ ὀκᾶ. 3. Τὸ ἅλας δὲν δύναται νὰ ἤνε εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας ἐκτὸς μόνον τῆς ἐποχῆς τῆς φορτώσεως. 4. Ὁ ἐξαγάγων ὀφείλει νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν εἰς τὸν εἰσπράκτορα τῶν τελωνείων ὅτι θὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἅλας εἰς λιμένα ἢ λιμένας οὓς θέλει ὀνομάσει. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο δὲν θέλει ἔχει οὐδεμίαν ἰσχὺν δι' ὅσον ἅλας ἤθελεν ἐπιστραφῇ. Θαλάσσια δυστυχήματα ἐξαιροῦνται. 5. Ὁ ἐξαγάγων ὀφείλει νὰ πληρώνῃ τὴν ἀμοιβὴν τῶν φυλάκων τοῦ ἅλατος διὰ τὴν ἐπιτήρησιν μέχρι τῆς φορτώσεως. 6· Προσφοραὶ πρέπει να γίνωνται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Λάρνακος, ὅστις θὰ ὑποδεικνύῃ καὶ τὸ ἅλας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΠΟΤΑΜΙΟΥΣ.

Τὸ τιμιώτατον καὶ ἡσυχότατον τοῦτο χωρίον λυμαίνονται ἀπό τινος κακοῦργοι καὶ κλέπται, τῆς Ἀστυνομίας οὐδὲν δυναμένης κατ' αὐτῶν. Πρό τινων μηνῶν ἐμαχαίρωσαν δύο βόας τοῦ κ. Σωκρ. χ' Παναγῆ. Εἰδοποίησεν οὗτος τὴν Ἀστυνομίαν, αὕτη δ' ἐλθοῦσα ἐπὶ τόπου πρὸς ἐξέτασιν δῆθεν, μαθοῦσα δὲ παρὰ τοῦ κ. Σωκράτους ὅτι ὑποψίαν μὲν ἔχει κατά τινων ἀλλὰ μάρτυρας δὲν ἔχει, ἀνεχώρησε μετὰ 2—3 ἡμέρας, τὸ ἱκανὸν σαχὴτ ψάλλουσα αἰωνίως. Μόλις ἀναχωρεῖ αὕτη καὶ ἐνθαρρυνθέντες οἱ κλέπται, κλοπὰς ἐπὶ κλοπῶν ζώων διαπράττουσιν. Ὅλον δὲ τὸ χωρίον γνωρίζει αὐτοὺς ἀλλὰ τὸ ἱκανὸν σαχὴτ παρεμβαίνει καὶ φοβούμενοι κακὰ μεγαλείτερα δὲν ἐκστομίζουσιν οὐδὲ λέξιν.

Τέσσαρες τιμιώτεροι τοῦ χωρίου ἔσχον τὴν γενναιότητα νὰ ὑποδείξωσί τινας τῶν κλεπτῶν καὶ ὅμως τοῦ μὲν ἑνὸς κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον παρ' ὀλίγον νὰ γείνῃ παραπάλωμα τοῦ πυρὸς ἡ οἰκία ὑπό τινος τούτων, ὃν καὶ συνέλαβε πηδῶντα τὸν τοῖχον τῆς οἰκίας του. Εἰδοποίησεν ἀμέσως πολλοὺς ἐγχωρίους του, οἵτινες τὸν εἶδον, ἀλλ' ἀπειλούμενοι ὑπὸ δικάνου ὅπλου στρεφομένου κατ' αὐτῶν δὲν ἐπλησίασαν. Ἡ Ἀστυνομία εἰδοποιηθεῖσα ἔκτοτε, ἦλθε καὶ ἔκαμε τὰς ἐρεύνας της περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου καὶ ἀπῆλθεν, ἐρωτωμένη δὲ, «τὸ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, ἀπαντᾶ, ἔχε ἑτοίμους τοὺς μάρτυράς σου».

Τοῦ δευτέρου τῶν τεσσάρων τούτων καταγγελέων, τοῦ κλέπτουν τὰ ζῶα, καὶ ἐγὼ ἡτοιμάζοντο νὰ τὰ βαρκάρωσι κατὰ τὸ «Χᾶ Ποτάμι» τοὺς προφθάνει, δέχεται νὰ δώσῃ 2 λίρας λύτρα, δίδει τὴν μίαν καὶ ὑπόσχεται νὰ δώσῃ τὴν ἄλλην μετὰ 2 ἡμέρας καὶ, μὴ δυνηθέντος νὰ τὴν πληρώσῃ ἐντὸς τῶν 2 ἡμερῶν, πυροβολοῦν ἐντὸς τῆς αὐλῆς του καὶ συντρίβουν τὸν πόδα τῆς κατσέλλας του.

Ὁ τρίτος τῶν καταγγελέων πυροβολεῖται ἐν μέσῳ χωρίῳ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, εἰδοποιεῖ τὴν Ἀστυνομίαν, τὸ μαρτυρεῖ διὰ 4 μαρτύρων καὶ οὐδὲν μέχρι σήμερον γίνεται.

Τοῦ τετάρτου τοῦ φορεύουν προχθὲς τὸν ἡμίονον καὶ πλεῖστα ἄλλα κύριε Συντάκτα, ἅτινα ἀδυνατῶ νὰ ἐξιστορήσω.

Ἰδοὺ ἡ κατάστασις εἰς ἣν περιῆλθε τὸ ἄλλοτε ἥσυχον χωρίον Ποταμιοῦ.

Τὸ ἐν τῇ πόλει μας συνεδριάσαν κακουργιοδικεῖον ἐξεδίκασε τὰς ἑξῆς δίκας

1ον. Βασίλης παπᾶ Σάββα καὶ Κωνσταντῆς Σταυρινοῦ ἐκ Κατομύλου ἔνοχοι ἐπὶ τῷ ὅτι εἰσέδυσαν ἔν τινι οἰκίᾳ, 5 ἔτη καταναγκαστικὰ ἔργα καὶ 15 σ. ἀποζημειώσεις καὶ ἔξοδα.

2ον. χ" Μιχαὴλ χ" Λοΐζου ἐκ Καμηναρίων ἐπὶ ψευδεῖ καταθέσει ἠθωώθη.

3ον. Μιχαὴλ χ" Ἀντώνη Σμουρουλάνδου ἐκ Βουνίου ἔνοχος ἐπὶ κλεπταποδοχῇ, 1 ἔτος φυλάκισιν.

4ον. Φωτῆς χ' Χαρῆ ἐκ Κοιλανίου ἔνοχος ἐπὶ τραυματισμῷ, 18 μῆνας φυλ. καὶ Λ. 10 ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα.

5ον. Τζὸν Κουὶν, Ἄγγλος στρατιώτης Ἀρ. 1733 ἔνοχος ἐπὶ κλοπῇ ὡρολογίου 6 μηνῶν φυλάκισιν.

6ον. Κωστάντης Χαραλάμπους καὶ Χαράλαμπος Μιχαὴλ ἐξ Ἁγίου Θεοδώρου ὅτι συνήργησαν μετὰ τοῦ Καρὰ Μεχμὲτ εἰς διακόρευσιν κόρης ἠθωώθησαν.

7ον. Στυλιανὸς Μιχαὴλ ἐκ Λάνιας ἔνοχος κατὰ τὸ Ἄρθρ. 145 ὅτι μετεχειρίσθη ψευδὲς πιστοποιητικὸν τοῦ χωρίου, 1 ἔτος φυλ.

8ον. Χασὰν Τζελεπῆ ἐκ Κοιλανίου ἐπὶ κλεπταποδοχῇ ἠθωώθη.

9ον. Μεντὲς Χασὰν Σαλὴχ Ἀϊγοὺρ Ὀσμὰν, Σαλὴχ Χασὰν Πουλλῆ καὶ Ματθαῖος Γεωργίου Κόμπος ἐκ Λεμησσοῦ ὅτι ἔκλεψαν, ἐκακοποίησαν καὶ διεκόρευσαν, ἠθωώθησαν.

10ον. Ἀντωνῆς παπᾶ Μιχαὴλ καὶ Χρῆστος Μιχαὴλ ἐκ Βάσης ἐπὶ ἀποπείρᾳ φόνου ἠθωώθησαν.

11ον. Ξενῆς Ἀνδρέα, Μουχσὴν Χασὰν, Μεχμὲτ Ἐμὴν ἐκ Πάχνας, Μεντὲς Σιαπὰν ἐκ Κισσούσης καὶ Κιαμὴλ Ἰσμαὴλ ἐξ Ἀνωγύρας ἐπὶ κλοπῇ προβάτων μετὰ βιαιοπραγιῶν ἔνοχοι, 7 ἔτη κατ. ἔργα καὶ ἔξοδα.

12ον Θεοδώρα Κυριακοῦ ἐκ Τριμικλίνης ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ, 6 μῆνας φυλ. καὶ ἔξοδα.

ΛΑΡΝΑΞ.

Τὴν 3]15 ἰσταμένου ἀφίκετο ἐνταῦθα ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρύσανθος ὅς καὶ προτίθεται νὰ ἐξέλθῃ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν περιοδείαν ἵνα εὐλογήσῃ τὸ νέον ποιμνιόν του.

Τοῦ Κακουργιοδικείου συνεδριάσαντος ἐνταῦθα τὴν 10ην Ἰουλίου μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπιούσης ἐξεδικάσθησαν αἱ ἑξῆς ὑποθέσεις.

1ον. χ" Χαχκῆς Ἀχμὲτ ἐκ Λάρνακος κατηγορηθεὶς ὡς καταθέσας ψευδῆ μαρτυρίαν ἐνώπιον τοῦ τε Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Λάρνακος καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου κατεδικάσθη εἰς τριετῆ φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

2ον. Ἀντωνῆς Γεωργῆ ἐκ Λάρνακος κατηγορηθεὶς ὡς κλέψας χρήματα δι' ἀντικλειδίου ἐνῷ διετέλει εἰς ὑπερησίαν τοῦ Προξένου τῆς Ἰταλίας κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν.

3ον. Ἐλπίδα χ' Λοΰκα κατηγορηθεῖσα ὡς εἰσελθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κ. Γιούγκ καὶ κλέψασα ἐκεῖθεν διάφορα πράγματα κατεδικάσθη εἰς τριετῆ φυλάκισιν.

4ον. χ" Χουσεὶν Ἀλῆ καὶ Ἀλῆς Ἀχμὲτ κατηγορηθέντες ἐπὶ λῃστείᾳ χρημάτων καθ' ὁδὸν ἠθωώθησαν.

5ον. Γεωργῆς Φλουρῆ ἐκ Ψεματισρένου κατηγορηθεὶς α) ὡς εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγχωρίου του Χαραλάμπους Χριστοφῆ καὶ θραύσας τὸν πόδα αὐτοῦ διὰ κτυπήματος. β) Ὅτι ἀπεπειράθη νὰ πυροβολήσῃ καθ' ἑνὸς Δημήτρη Γεωργῆ. γ) Ὅτι ἐπυροβόλησεν εἰς τὸ χωρίον Ψεματισμένος. δ) Ὅτι ἔφερεν ὅπλα ἄνευ ἀδείας, κατεδικάσθη εἰς τριετῆ φυλάκισιν καὶ εἰς Λ. 10 0-0 ἀποζημίωσιν πρὸς ὄφελος οὗ ἔθραυσε τὸν πόδα.

6ον. Χριστοδουλῆς Ἀναστάση ἐκ Κόρνου κατηγορηθεὶς ἐπὶ κλοπῇ προβάτων ἠθωώθη.

7ον Μουστακᾶς Μουσουλῆ κατηγορηθεὶς ὡς σχὼν εἰς τὴν κατοχὴν του κλοπιμαίου τι. φλανελλένον ὑποκάμισον ἠθωώθη.

ΠΑΦΟΣ.

Τὴν 25 λήξαντος ἐγένοντο ἐνταῦθα αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος τῆς ὑπὸ τοῦ ἱκανωτάτου καὶ τοῖς πᾶσι προσφιλοῦς κ. Τ. Καλλονᾶ διευθυνομένης Σχολῆς, ἀτεφθεῖσαι ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Οἱ τῆς μεγαλειτέρας τάξεως μαθηταὶ εὐστοχώτατα ἠρμήνευσαν καὶ συνέταξαν ἐκ τοῦ Πλουτάρχου, Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου, μετὰ μεγίστης δ' εὐχερείας ἔλυσαν τὰ ὑπὸ τρίτων προβληθέντα γεωμετρικὰ θεωρήματα καὶ πλεῖστα προβλήματα. Παρῆσαν πολλοὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἵτινες ἀπῆλθον κατευχαριστημένοι, ἁπλήστως συγχαίροντες τὸν κ. Καλλονᾶν.

Τὴν δὲ Πέμπτην (29 Ἰουνίου) ἐξετάσθησαν οἱ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου μαθηταί. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἐπίσης λίαν εὐάρεστον, εὐστοχώτατα ἀπαντησάντων τῶν μαθητῶν, διδασκομένων ὑπὸ τριῶν νεαρῶν διδασκάλων μαθητῶν τοῦ κ. Καλλονᾶ.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν (2 Ἰουλίου) ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου, τοῦ λίαν εὐδοκίμως διευθυνομένου ὑπὸ τῆς κ. Ἑλένης Θ. Ἀντωνιάδου. Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους ἦτο μεγίστη καὶ ἰδία ἡ τοῦ ὡραίου φύλου, τὰ μάλα ἐνδιαφερομένου ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῆς θηλείας νεότητος. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐπίσης ὑπῆρξε λίαν εὐχάριστον, ἐπιβεβαιῶσαν τοὺς κόπους τῆς διδασκάλου, τὰ μάλα μεριμνώσης ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῶν παρ' αὐτῇ ἐμπιστευθεισῶν μαθητριῶν.

*

Περιεχόμενα «Ἀναπλάσεως» τοῦ 28 φυλλαδίου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας.—Θεὸς ὑλισμὸς, ἐλευθερία (ἐκ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Ἰταλοῦ ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου τοῦ ἐκ Μοντεφέλτρου).—Κ. Διαλεισμᾶ ἡ Ἐλπὶς, ποίημα.—Ρ. Ἀδαΐνη οἱ ἠθικοὶ καρποὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὀρθόδοξος χριστιανικὴ ἐν Γωσσίᾳ κίνησις.—Μ. Γαλανοῦ πρέπει νὰ συγκινηθῶμεν.—Βιβλιοθήκη «Ἀναπλάσεως».—Δωρεαὶ ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ἀλληλογραφία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

*Ἡ Σερβία εἶναι σήμερον τὸ σκοτεινὸν σημεῖον ἐκ τῷ εὐρωπαϊκῷ ὁρίζοντι, ἀπαιτεῖται δ' ἄκρα αἰσιοδοξία, ὅπως πιστεύῃ τις ὅτι θὰ παρέλθῃ ἄνευ δεινοτέρας κρίσεως ἡ ἀκροσφαλὴς περίοδος τῆς ἀντιβασιλείας. Παραπλησία μετέωρος κατάστασις παρατείνεται ἀληθῶς ἤδη ἐπὶ τρία καὶ ἐπέκεινα ἔτη ἐν Βουλγαρίᾳ· ἀλλ' ἡ Ρωσσία δὲν συνδρεύει ἀμέσως πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, δύναται δ' ὡς ἐκ τοῦ καταρτισμοῦ της ν' ἀδιαφορῇ πρὸς τὰς ἐκ Σοφίας προκλήσεις. Αἱ περιστάσεις αὗται ἐξηγοῦσι τὴν ἀνεξάντλητον ἀνεκτικότητα τοῦ Τσάρου, ὅστις καὶ ἄλλως εἶνε μονάρχης αἰνιγματώδης, ἐφαρμόζων ἀπαρεγκλίτως μυστηριώδες πρόγραμμα. Ἡ κατακραυγὴ, ἣν διηγείρει ἐν τῷ μεσευρωπαϊκῷ τύπῳ ἡ ὑπὲρ τοῦ «μόνου φίλου» ἀλλόκοτος πρόποσις, φυσικὸν ἦτο νὰ προκαλέσῃ ἐκ Πετρουπόλεως εὐκρινεστέραν τινὰ δήλωσιν. Ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος Γ.' δὲν λύει τὴν σιωπὴν καὶ ἀποφεύγει ἐπιμελῶς πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ δεσμεύσῃ ἢ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν πολιτικήν του. Παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὰ συμ-

βαίνοντα καὶ ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ Δύσει, ἀλλ' ὑπὲρ οὐδενὸς ἀποφαίνεται. Προκαλούμενος διηνεκῶς ἐκ Βερολίνου νὰ εἰπῇ τίνες οἱ σύμμαχοί του, ἐκλέγει μετ' εἰρωνικῆς ὑπεροψίας ὡς σύμμαχον τὸν ἀφανέστατον ἡγεμονίσκον τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Ἀπαθὴς πρὸς προκλήσεις, δείκνυται ἐξ ἴσου ἀπαθὴς πρὸς δελεάσματα. Ἀποσύρει τὴν χεῖρά του ἐκ τῶν Γερμανῶν, ἀλλὰ δὲν τείνει αὐτὴν πρὸς τοὺς Γάλλους. Ὅλην του τὴν προσοχὴν στρέφει εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ κράτους του, κατώρθωσε δ' ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν καὶ τὰ δημόσια οἰκονομικὰ νὰ τακτοποιήσῃ καὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας νὰ πολλαπλασιάσῃ ἐκπληκτικῶς. Ἀτάραχος πρὸς τὰς κατὰ τῶν φωσσικῶν ἐξοπλίσεων καταγγελίας, οὔτε διακόπτει, ἀλλ' οὔτε ἐπισπεύδει τὴν συστηματικὴν μετακίνησιν τῶν στρατιῶν του πρὸς τὰ δυσμικὰ σύνορα. Αἰσθάνεται ὅτι ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς του λυσιτελέστατα ἐργάζεται ὁ χρόνος καὶ ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ περὶ ἐπικρατήσεως ἀμίλλῃ νικητὴς θ' ἀναδειχθῇ ὁ καρτερικώτερος. Ἐκ παρομοίας περιόδου ἀποχῆς καὶ συλλογῆς δυνάμεων ἐξῆλθεν ἄλλοτε ἡ Ρωσσία, σχίσασα κατὰ πρόσωπον τῆς Εὐρώπης τὴν παρισιανὴν συνθήκην, καίτοι δὲ σήμερον τὸ ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ Φραγκοφορτίου καὶ τοῦ Βερολίνου θεμελιούμενον διεθνὲς καθεστὸς σκέπει ἡ ἀπροσμάχητος δύναμις τοῦ μεσευρωπαϊκοῦ συνδέσμου, μεγάλην εὐρωπαϊκὴν κρίσιν καιροφυλακτεῖ καὶ πάλιν ἡ Ρωσσία, ὅπως ἀποσείρῃ τὰς ἐν ἔτει 1,878 ἐπιβληθείσας εἰς τὴν φιλοδοξίαν της πέδας.

—Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἡ εἴδησις ὅτι τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, κατερχόμενον εἰς Ἀθήνας ὅπως παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς του, θὰ συνοδεύσῃ ὁ διάδοχος τῆς Ἰταλίας πρίγκιψ τῆς Νεαπόλεως, εἶνε ἀκριβής.

Ὁ διάδοχος ἔρχεται εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ βασιλέα Οὐμβέρτον κατὰ τοὺς γάμους, θὰ ἐπιβῇ δὲ τοῦ γερμανικοῦ στόλου μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν Γενούῃ ἢ ἐν Νεαπόλει.

Πλὴν τῶν ἄλλων πριγκίπων, κατὰ τοὺς γάμους μανθάνομεν ὅτι θὰ παρευρεθῇ καὶ ὁ διάδοχος τοῦ Δανικοῦ θρόνου καὶ ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως πρίγκιψ Φρειδερῖκος.

Ὥστε αἱ Ἀθῆναι κατὰ Ὀκτώβριον θὰ καταστῶσιν ἀληθὲς ἐρτευκτήριον ἡγεμονικῶν προσώπων.

—Τὸν γερμανικὸν τύπον παρώργισε τὸ οὐκάζιον τοῦ τσάρου, δι' οὗ ἀπαγορεύονται αὖθις «οἱ γάμοι μελῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς Ρωσσίας οἴκου, δυναμένων νὰ ἔχωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου, πρὸς ἡγεμονίδας ἑτεροδόξους, ἐὰν μὴ αὗται ἀλλάξωσι πρότερον τὸ θρήσκευμα» Ἡ «Ἐφημ. τῆς Κολωνίας» ἐρωτᾷ: «ποῦ θὰ εὕρωσι νύμφας οἱ πολυάριθμοι ἄγαμοι μεγάλοι δοῦκες; Ὀρθόδοξοι ἡγεμονῖδες ὑπάρχουσι μόνον ἐν Μαυροβουνίῳ καὶ ἐν Ἀθήναις, γερμανίδες δὲ πριγκίπισαι δὲν θὰ στέρξωσι πλέον ν' ἀλλάξωσι θρήσκευμα».

—Τὰ ἰταλικὰ φύλλα δημοσιεύουσι τηλεγραφήματα ἐκ Βιέννης καθ' ἃ «στρατεύματα συναθροίζονται ἐπειγόντως ἐν Λαρίσσῃ, δι' ὧν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ καὶ τῆς ἐλαχίστης ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Ἄθω ταραχῆς καὶ ὅτι, καθ' ἃ βεβαιοῦται, αἱ τελευταῖαι ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως χάριν οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων ἐξευρεθέντες πόροι θὰ διατεθῶσι κρύφα εἰς στρατιωτικὰς παρασκευάς.» Ἐννοεῖται ὅτι δὲν χρήζουσι κἂν ἀπαντήσεως τοιαῦται κωμικαὶ εἰδήσεις.

—Αἱ ἐκ Κρήτης εἰδήσεις ἀποβαίνουσιν ὁσονοῦν ἐξ ἀρχῆς ὑποπτεύσαμεν. Ἡ ἐν Στύλῳ τῶν Ἀποκορώνων συνάθροισις τῶν δυσηρεστημένων λαμβάνει κατ' ὀλίγον μεγαλείτερον κῦρος, προσχωροῦσι δὲ εἰς αὐτὴν δι' ἀντιπροσωπειῶν αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι.

Τί ἐζήτησαν οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς συναθροίσεως ταύτης παρὰ τοῦ Ἐξ. Μαχμοὺτ πασᾶ Τζελλαλεδὶν, ἠγνοεῖτο ἔτι ἐν Κρήτῃ τῇ 1ῃ τρέχοντος.

Αἱ ἀρνηθεῖσαι τοὺς φόρους δυτικαὶ ἐπαρχίαι εἶνε πιθανῶς αἱ τῶν Σφακίων, Ἀποκορώνου, Σελίνου καὶ Κισσάμου.

Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἡ ἐν Στύλῳ συνάθροισις τείνει νὰ καταστῇ ἡ ἀληθὴς τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἀντιπροσωπεία καθ' ὅλην τὴν Κρήτην, τὸ δὲ ἀξίωμα τῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς ἐν αὐτῇ πλειονοψηφούσης μερίδος τίθεται εἰς δευτέραν μοῖραν.

—Ἡ «Βορειογερμανικὴ», τὸ ὄργανον τοῦ ἀρχικαγκελαρίου, γράφει· «Ὁ λόρδος Σαλισβουρῆς ἐδήλωσε πρὸ μικροῦ ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ ὅτι οὐδεμία δύναμις προτίθεται ν' ἀποσπάσῃ τὴν Κρήτην ἢ ἕν μέρος τῆς Κρήτης ἐκ τῶν κτήσεων τοῦ Σουλτάνου. Οὕτως ἀναιρεῖται σιωπηλῶς τὸ ἀνάξιον ρητῆς ἀναιρέσεως θρύλημα, καθ' ὃ δῆθεν ὁ αὐτοκράτωρ ὑπεσχέθη τὴν Κρήτην δίκην προικὸς εἰς τὸν διάδοχον τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου».

—Ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν παραίτησιν κενὴν φράσεων, ἰσχυριζομένη ὅτι ἡ παρουσία τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἐν Αἰγύπτῳ εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τοῦ θρόνου τοῦ Κεδίβη, ἀπέδειξεν ἐκ περισσοῦ ἡ προέλασις τῶν Δερβισσῶν πρὸς τὸ Βάδυ-Χάλφα Τὰ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Βουδχάους στρατεύματα, προσβαλόντα τοὺς ἐπιδρομεῖς, ἔτρεψαν αὐτοὺς εἰς φυγήν, φονεύσαντα περὶ τοὺς 500 καὶ κυριεύσαντα 2 τηλεβόλα.

—Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν προτάσεις περὶ χορηγιῶν ὑπὲρ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλίας Λουΐζας, ἧς οἱ γάμοι μετὰ τοῦ κόμητος Φάϊφ θὰ τελεσθῶσι περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου, καὶ ὑπὲρ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας Ἀλβέρτου Βίκτορος. Αἱ προτάσεις ἠρέθισαν καὶ πάλιν τὰ νεῦρα τῶν ριζοσπαστῶν, ὧν ἐν ὀνόματι ἀνήγγειλεν ὁ Λαβουσσὲρ ὅτι θὰ πολεμήσῃ τὰ νομοσχέδια.

8. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

(συνέχεια).

Οἱ ἀγῶνες συνιστάμενοι ἐκ διαφόρων δοκιμασιῶν ἰσχύος καὶ εὐφυΐας ἀνήρχοντο εἰς 24 περίπου, ὧν 18 μὲν ἦσαν ἀγῶνες ἀνδρῶν, ἓξ δέ, παίδων. Παρατρέχοντες διὰ τὴν συντομίαν τὰ ὀνόματα τῶν ἀγωνισμάτων σημειοῦμεν ὅτι οἱ ἀθληταὶ ἤρχοντο πρότερον εἰς τὴν Ἦλιδα καὶ ἐγυμνάζοντα ἐπὶ δέκα μῆνας συνεχῶς εἰς τὸ γυμνάσιον τῶν Ἠλείων. Καὶ κατὰ μὲν τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας ἐγυμνάζοντο ἐναλλὰξ εἰς τὰ καθ' ἕκαστον ἀγωνίσματα, κατὰ δὲ τὸν δέκατον ἐγίνοντο τὰ προμελετήματα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος, καθ' ἃ προησκοῦντο εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἔμελλον ν' ἀγωνισθῶσι, μετὰ δὲ τοῦτο ὤμνυον τὸν ὡρισμένον ὅρκον πρὸ τοῦ Ὁρκίου Διὸς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ. Ἀλλὰ καὶ οἱ πατέρες καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι αὐτῶν ὤμνυον ἐπίσης ἐγγυώμενοι, ὅτι θέλουσι τηρήσει ἀπαραβάτους τοὺς νόμους τοῦ ἀγῶνος. Δὲν ἐπετρέπετο δὲ νὰ ἐκλέγωσιν οἱ διαγωνισθησόμενοι τοὺς ἀντιπάλους, ἀλλ' ἐλάμβανον αὐτοὺς διὰ κλήρου ὡς ἑξῆς. Εἶχον ἀγγεῖον ἀργυροῦν, ὅπερ ἐκαλεῖτο κάλπη, ἐντὸς δὲ τούτου ἔθετον κλήρους μικροὺς, οἵτινες εἶχον ἓν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου ἐπιγεγραμμένον, οὐχὶ πάντες διάφορον, ἀλλ' ἀνὰ δύο τὸ αὐτὸ, ἤτοι δύο μὲν εἶχον π. χ. τὸ Α, δύο τὸ Β, καὶ οὕτω καθεξῆς· οὕτω δὲ ἐγίνετο, ἐὰν οἱ ἀγωνισταὶ ἦσαν ἄρτιοι τὸν ἀριθμὸν, ἐὰν ὅμως ἦσαν περιττοὶ, ἔθετον ἐντὸς τῆς κάλπης, καὶ ἕνα ἄγραφον κλῆρον. Προσερχόμενοι δὲ οἱ ἀγωνισταὶ κατὰ τάξιν, ἀφοῦ προηγουμένως προσηύχοντο εἰς τὸν Δία, ἐλάμβανον ἕκαστος ἕνα κλῆρον, ὃν δὲν εἶχον τὴν ἄδειαν νὰ παρατηρήσωσιν, ἔπειτα προσερχόμενος ὁ Ἀλυτάρχης ὥριζε τοὺς ἀνταγωνιστὰς κατὰ τὴν ταυτότητα τῶν γραμμάτων. Ὅστις δὲ κατὰ τὴν εἰρημένην δευτέραν περίπτωσιν ἐλάμβανε τὸν ἄγραφον κλῆρον εἶχεν ἀνταγωνιστὴν τὸν νικήσοντα τοὺς λοιποὺς, καὶ ἐκαλεῖτο ἔφεδρος. Ὅτε δὲ ἐπεδικάζετο ὑπὸ τῶν Ἑλλαναδικῶν ἡ νίκη, ὁ κῆρυξ περιερχόμενος ἀνὰ πᾶσαν τὴν πανήγυριν ἀνεκήρυττε τὸν νικητὴν, τὸν πατέρα, τὴν πόλιν καὶ τὸ ἀγώνισμα, π. χ. Ἀμύντας ὁ Ἑλλανίκου ὁ Ἐφέσιος ἐνίκησε Παγκράτῆς τιον. (1.)

(1.) Ἀγὼν σύνθετος ἐκ τῆς πυγμῆς καὶ πάλης.

Ἔμπροσθεν δὲ τοῦ Ἑλλανοδικείου ἵστατο τράπεζα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος κατεσκευασμένη, ἐπ' αὐτῆς δὲ εἶχον τοὺς στεφάνους τῶν νικητῶν, οἵτινες ἦσαν ἐκ κοτίνου (κλάδου ἀγριελαίας). Ἀλλ' ὁ ἁπλούστατος οὗτος ἐκ κοτίνου στέφανος ἐπέδρα μυστηριωδῶς καὶ θαυμασίως ἐπὶ τὰς ψυχὰς τῶν νέων, διεγείρων καὶ διατηρῶν ἐν αὐτοῖς τὸν ζῆλον καὶ φιλοτιμίαν καὶ τὸν πρὸς τὴν δόξαν πόθον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπαινεθῶσι καὶ θαυμασθῶσιν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, καὶ αὐτὸν τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτα ἀναφλέγων· «ταῦτα πάντα τῷ στεφάνῳ ἐκείνῳ συνανεπλέκετο», ἀναφωνεῖ ὁ Σόλων πρὸς τὸν Ἀνάχαρσιν.

Τῆς γυμναστικῆς ἡ ὠφέλεια κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἦτο πολλαπλῆ, διότι

α') ἀπειργάζετο τὰ σώματα εὐεκτότερα, εὐρωστότερα, ἀλκιμώτερα καὶ εὐκινητότερα, καὶ οὕτω παρεσκεύαζε τοὺς πολίτας πρὸς ἀνδρείαν καὶ γενναιότητα, ὥστε ρωμαλεώτεροι γενόμενοι καὶ ἀφοβώτερον νὰ πολεμῶσι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ εὐκολώτερον νὰ ὑποφέρωσι τοὺς κινδύνους καὶ μακρότερον νὰ ἀντέχωσιν εἰς τοὺς πόνους.

β') καθίστα τὰ σώματα εὐτονώτερα καὶ ρωμαλεώτερα «ἐθίζουσα πρὸς τὸν ἀέρα, συνοικειοῦσα ταῖς ὥραις ἑκάσταις, ὡς μήτε θάλπος δυσχεραίνειν, μήτε πρὸς κρύος ἀπαγορεύειν· ὅθεν διαπονούμενα ἀπέβαινόν δυσπαθέστερα καὶ καρτερικώτερα πρὸς πᾶσαν αἰτίαν νόσου. Ἑπομένως παρεσκεύαζε τοὺς πολίτας νὰ ἀντέχωσι μὲν πρὸς τὰς αἰτίας, ἐξ ὧν βλάπτεται ἡ ὑγίεια τοῦ ἀνθρώπου, ν' ἀντέχωσι δὲ καὶ πρὸς τὰς νόσους, ἧττον καταβαλλόμενοι ὑπ' αὐτῶν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον θεραπευόμενοι καὶ τελειότερον αὖθις ἀνορρωννύντες. «Ὑγιαίνειν τε ἀνάγκη, λέγει ὁ Λουκιανὸς, καὶ ἐπὶ μήκιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς καμάτοις. καὶ ὀλιγάκις ἂν ὁ τοιοῦτος ἀσθενῶν φανείη. Οὐ τοίνυν οὐδὲ νόσος οὐδὲ κάματος εἰς τοιοῦτον σῶμα ἐμπεσόντα ῥᾳδίως ἐλέγξειαν, οὐδ' ἐπικρατήσειεν εὐμαρῶς· τὰ ἔνδοθεν γὰρ εὖ παρεσκεύασται αὐτῷ, καὶ τὰ ἔξω μάλα καρτερῶς πέφρακται πρὸς αὐτὰ, ὡς μὴ παριέναι εἰς τὸ εἴσω, μηδὲ παραδέχεσθαι μήτε ἥλιον αὐτὸν, μήτε κρύος ἐπὶ λύμῃ τοῦ σώματος». Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν λόγων τούτων ὁ Λουκιανὸς παρίστησι τὸν Ἀνάχαρσιν νέον ἔτι τὴν ἡλικίαν, κατὰ τὸν διάλογον αὐτοῦ μετὰ τοῦ γηραιοῦ ἤδη Σόλωνος φεύγοντα τὸν ἥλιον καὶ ζητοῦντα νὰ καλύψῃ τὴν κεφαλὴν εὐλαβῶς διὰ πίλου, καὶ παρακαλοῦντα τὸν Σόλωνα νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν σκιὰν, ἐνῷ ὁ Σόλων, καίπερ γέρων ἤδη καὶ φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν, πάντη ἀδιάφορος ἵστατο πρὸς τὸν κατὰ κεφαλῆς αὐτοῦ πίπτοντα καὶ ἐπιφλέγοντα ἥλιον.

(ἕπεται συνέχεια).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασὶα ἄπισσα ἀ. ποιότ.	γρ.		140—145
» συνήθη ἀ.	»	»	130—135
» δεύτερα	»	»	100—120
» ξυνισμένα	»	»	40— 60
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.			50
σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.		18—20
κριθὴ	»	»	6—9
ἄλευρα αἰγυπτ. ὁ σάκκος	γρ.		120—122
ἐντόπια τῶν μηχανῶν	»		115—118

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.